

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 13 juli 2010 in zaak nr. 10/22590 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (lees: de minister van Justitie).

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 juli 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt onder meer dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij hem niet volgt in zijn betoog dat geen juridische titel voor zijn detentie aanwezig was in de periode tussen de strafrechtelijke detentie en het opleggen van de maatregel van bewaring, nu uit het op ambtsbelofte aanvullend opgemaakt proces-verbaal van 5 juli 2010 (hierna: het proces-verbaal) blijkt dat hij aansluitend aan zijn strafrechtelijke detentie op 23 juni 2010 om 16.23 uur in bewaring is gesteld. Volgens de vreemdeling is de rechtbank, nu de vreemdelingenpolitie op 23 juni 2010 eerst om 16.55 uur van zijn onrechtmatig verblijf in kennis is gesteld en hij toen meteen is staande gehouden, ten onrechte uitgegaan van het tijdstip vermeld in het proces-verbaal.

2.1.1. In het proces-verbaal is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld.

"Op woensdag 23 juni 2010 te 16.23 uur heeft de PI Zwaag een fax van het arrondissementsparket Amsterdam ontvangen dat de vreemdeling onmiddellijk in vrijheid gesteld dient te worden. De vreemdeling verblijft echter onrechtmatig in Nederland derhalve is de vreemdelingenpolitie op woensdag 23 juni 2010 te 16.55 uur telefonisch in kennis gesteld. De dienstdoende hulpofficier van Justitie (...) van de vreemdelingenpolitie heeft de vreemdeling te 17.45 uur op afstand in bewaring gesteld terwijl de vreemdeling nog in Huis van Bewaring Zwaag verbleef.
(...).

Door de plotselinge invrijheidstelling van de vreemdeling op een tijdstip laat in de middag en de daarbij gepaarde transportaanvraag van PI Zwaag naar bureau vreemdelingenpolitie Amsterdam is abusievelijk een verkeerd tijdstip inbewaringstelling gebruikt. Het juiste tijdstip van de inbewaringstelling moet zijn: 23 juni 2010 om 16.23 uur."

Volgens het formulier "Melding vreemdelingenpiket (model HV04)"

van 25 juni 2010 van de korpschef van regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland is de vreemdeling op 23 juni 2010 om 16.55 uur staande gehouden.

In het besluit van 23 juni 2010 is vermeld dat de maatregel van bewaring die dag om 17.45 uur is opgelegd.

2.1.2. Uit het bovenstaande volgt dat de vreemdelingenpolitie eerst op 23 juni 2010 om 16.55 uur in kennis is gesteld van het niet rechtmatig verblijf van de vreemdeling hier te lande en dat hij toen direct is staande gehouden.

Hoewel, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 15 februari 2010 in zaak nr. 201000135/1 (www.raadvanstate.nl), in beginsel van de juistheid en volledigheid van het op ambtseed dan wel op ambtsbelofte opgemaakt en ondertekend proces-verbaal dient te worden uitgegaan, dient de vermelding in het proces-verbaal dat de vreemdeling op 23 juni 2010 om 16.23 uur in bewaring is gesteld, in het licht van het tijdstip waarop de vreemdeling is staande gehouden en het tijdstip waarop volgens het besluit van 23 juni 2010 de bewaring is opgelegd, voor onjuist te worden gehouden. De klacht is derhalve terecht voorgedragen, maar leidt, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 juli 2001 in zaak nr. 200102650/1; JV 2001/234), is het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toegekende bevoegdheden. Slechts indien de onrechtmatigheid van de aanwending van zodanige bevoegdheden door een daartoe bevoegde rechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de inbewaringstelling.

2.1.4. De vreemdeling is op 23 juni 2010 om 16.55 uur direct aansluitend aan zijn strafrechtelijke invrijheidstelling staande gehouden. Of de jegens de vreemdeling aan de staandehouding voorafgaande strafvorderlijke bevoegdheden rechtmatig zijn aangewend staat niet ter beoordeling van de vreemdelingenrechter. Niet is gesteld dat een daartoe bevoegde rechter de onrechtmatigheid van de aanwending van die bevoegdheden heeft vastgesteld.

2.2. Hetgeen overigens in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde, mede gelet op de uitspraak van de Afdeling van 9 augustus 2010 in zaak nr. 201005930/1/V3 (ter voorlichting van partijen aangehecht), geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van
mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

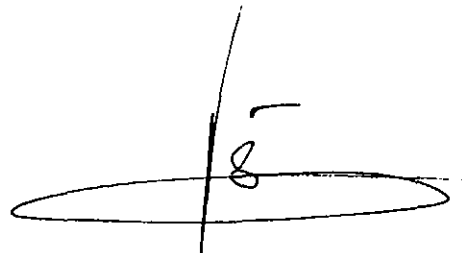
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 augustus 2010

395.

Verzonden: 25 augustus 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center. There are some smaller, less distinct marks above the main stroke.

mr. H.H.C. Visser

10

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J. Visser
Telefoon 0900-8844
Fax 020-6598270
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/06/2010
Datum 23/06/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacques Visser, brigadier van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(m)en :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : mannelijk

Administrative stamp with fields for 'IND-OKTOEK', 'Dag', 'Maandag', 'Dinsdag', 'Wedsdag', 'Don', 'Vrij', 'Zat', 'Zon', 'IND-OKTOEK', 'Dag', 'Maandag', 'Dinsdag', 'Wedsdag', 'Don', 'Vrij', 'Zat', 'Zon'. A date stamp '45 JUNI 2010' is visible in the center.

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- / verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de kopschef
- Zich bedient van een of meerdere aliaten

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 23/06/2010
Tijd : 17:45 uur.

V.nr.

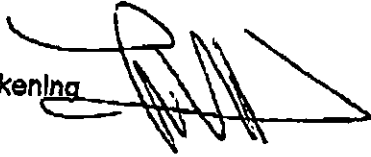
Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 25. Juni 13:10

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
J. Visser

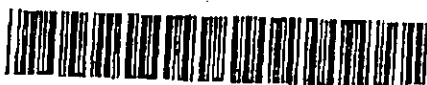
Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.:

Ontvangst tijd 25. Juni 13:10

Pagina 2 van 2

zaaknummer: AWB 10/22590

blad 2

4. Uit het verhandelde ter zitting en de onderliggende stukken blijkt dat eiser op 23 juni 2010 om 16.23 in bewaring is gesteld. Vervolgens is eiser op 24 juni 2010 om 10.40 uur gehoord in het kader van zijn inbewaringstelling. Uit het op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van verhoor van 24 juni 2010 om 10.40 uur (gedingsstuk B9) blijkt het volgende: *'bovengenoemde vreemdeling werd door mij, verballsant, zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de maatregel verhoord, omdat gelet op het onverwachte tijdstip dat betrokkene strafrechtelijk in vrijheid is gesteld en als gevolg daarvan niet op dezelfde dag naar de Vreemdelingenpolitie Amsterdam/Amstelland kon worden vervoerd.'*

5. De rechtbank is van oordeel dat er geen reden is de bewaring onrechtmatig te achten op grond van het feit dat verweerder eiser eerst ná de inbewaringstelling heeft gehoord. De rechtbank overweegt daartoe dat artikel 5.2, eerste en tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) bepaalt dat de vreemdeling voordat hij in bewaring wordt gesteld wordt gehoord, tenzij het voorafgaande gehoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht. Is het bevel tot bewaring gegeven zonder dat de vreemdeling is gehoord, dan vindt het gehoor zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de bewaring plaats. In paragraaf A5.5.3.4.1. van de Vreemdelingen-circulaire (Vo) is vermeld: "Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen als de vreemdeling aansluitend aan een ontslag uit strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld is en vervolgens voor het gehoor overgebracht wordt naar een politiebureau." De rechtbank is van oordeel dat uit hetgeen hiervoor is vermeld, blijkt dat een dergelijke situatie zich hier voordoet en dat verweerder zo spoedig mogelijk is aangevangen met het verhoor van eiser. De beroepsgrond slaagt niet.

6. Eiser voert vervolgens aan dat, nu hij voorafgaand aan het verhoor niet is geweest op zijn recht op rechtsbijstand, de maatregel onrechtmatig is en opgeheven dient te worden. De rechtbank volgt eiser hierin niet. Uit het op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van verhoor van 24 juni 2010 om 10.40 uur blijkt dat eiser is meegedeeld dat hij zich bij het verhoor van de inbewaringstelling kon doen bijstaan door een raadsman. Ook blijkt uit dit proces-verbaal dat met behulp van een tolk via de tolkenlijn van het tolkencentrum met eiser is gecommuniceerd. De rechtbank ziet geen aanleiding te twijfelen aan dit op ambtseed opgemaakt proces-verbaal. Voorts blijkt uit de stukken dat reeds op 23 juni een piketmelding is gedaan en dat na het identiteitsverhoor van 24 juni opnieuw een piketfax is verzonden met daarop de gegevens van de voorkursadvocaat van eiser.

7. Eiser voert aan dat er geen zicht op uitzetting bestaat, nu toezeggingen van de Chinese consul van *laisser passers* (lp's) niet automatisch tot afgifte van de lp's zullen leiden, noch tot de daadwerkelijke verwijdering van eiser. Van de personen voor wie een lp is toegezegd is door verweerder nog niemand getraceerd. Bovendien gaat het om oude lp-aanvragen. Tot op heden zijn er al drie jaar geen lp's afgegeven voor ongedocumenteerde danwel gedocumenteerde Chinezen.

8. Ter zitting heeft verweerder, onder verwijzing naar een interne melding van de Dienst Terugkeer en Vertrek, meegedeeld dat de Chinese consul in de maand mei toezeggingen heeft gedaan voor de afgifte van achttien lp's voor Chinese onderdanen, waarvan één voor een volledig ongedocumenteerde. Verweerder is op dit moment bezig de desbetreffende vreemdelingen te traceren teneinde tot uitzetting over te gaan.

9. De rechtbank stelt vast dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna de Afdeling) tot hiertoe de lijn heeft gevolgd dat gelet op de opstelling van de Chinese autoriteiten dat zij geen lp's afgeven voor de gedwongen uitzetting van ongedocumenteerde

zaaknummer: AWB 10/22590

blad 3

Chinese vreemdelingen, voor deze categorie vreemdelingen geen zicht op uitzetting bestaat.

10. Waar de Afdeling in haar uitspraak van 26 november 2008, LJN BG5708, heeft overwogen dat de toezegging van twee lp's weliswaar een belangrijke aanwijzing was voor een verandering in de opstelling van de Chinese autoriteiten maar dat dit aantal nog te beperkt was om reeds op grond daarvan aanmemelijk te achten dat op dat moment weer sprake was van zicht op uitzetting naar China binnen een redelijke termijn, overweegt de rechtbank dat zij hetgeen is vermeld onder 3 waardeert als een zodanige verandering in de opstelling van de Chinese autoriteiten betreffende de afgifte van bedoelde lp's sinds voormelde uitspraak van de Afdeling, dat dit op dit moment de conclusie kan dragen dat er voor vreemdelingen als eiser zicht op uitzetting bestaat. Gelet hierop is thans wederom van belang dat eiser zijn rechtsplicht vervult tot medewerking aan zijn uitzetting. Eisers stelling dat van de zeventien danwel achttien toegezegde lp's oude lp-aanvragen betreffen leidt thans niet tot een ander oordeel. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat verweerder nu nog niemand heeft getraceerd. Verweerder mag gelet op de recente ontwikkelingen enige tijd worden gegund om te bezien of de afgifte van lp's thans werkelijk op gang komt en in welk tempo dit geschiedt. De beroepsgrond van eiser slaagt derhalve niet.

11. Voorts zijn de gronden van de maatregel niet betwist.

12. Gelet op het voorgaande en artikel 94, vierde lid, van de Vw is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring niet in strijd is met de Vw. Ook bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat, bij afweging van de betrokken belangen, de maatregel in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

13. Het beroep is ongegrond. Daarom wordt het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

14. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

zaaknummer: AWB 10/22590

blad 4

Beslissing**De rechtbank:**

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M. ter Brugge, als rechter, en in het openbaar uitgesproken op 13 juli 2010.

De griffier:**De rechter:**V. Liemburg
is verhinderd deze uitspraak te ondertekenen
mr. M. ter Bruggeafschrift verzonden op: **13 JULI 2010****Rechtsmiddel**

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen één week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BE Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

MR R.W. KOEVOETS
MR K.R. VERKAART
MR S.C. VAN PARIDON
MR W.L.C. RIJK (junior)

Raad van State, Afd. Bestuursrechtspr.
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Per telefax: 070 - 365 1380

Inzake: / IND; hoger beroep
Uw ref.: AWB 10 / 22590
Onze ref.: v-05210/rwk
Bijlage(n): 1

Datum: 14 juli 2010

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 JUL 2010	
ZAAKN.	201006824
AAN	V3
DE WERKZAMEN	PAR:

L.S.,

Namens cliënt de heer (geb. 08.09.1983), die mij daartoe bepaaldelijk heeft gevolmachtigd, deel ik u mede dat hierbij in beroep wordt gegaan tegen de uitspraak d.d. 13 juli 2010 waarbij het beroep tegen de bewaring ex art. 59 eerste lid Vw 2000 ongegrond werd verklaard. Kopie van de uitspraak gaat hierbij (bijlage 1).

Door eiser zijn de navolgende standpunten ter zitting betoogd en onderbouwd:

- eiser is niet, conform art. 5.2 eerste en tweede lid Vreemdelingenbesluit 2000, gehoord voordat hij in bewaring werd gesteld;
- eiser is niet tijdig mededeling gedaan van de hem toekomende bevoegdheid zich bij het verhoor te doen bijstaan door een raadsman;
- eiser is zonder geldige titel zijn vrijheid ontnomen;
- er is geen zicht op uitzetting gelet op het feit dat er in de afgelopen 3 jaren geen enkele Chinese illegaal uitgezet is kunnen worden door verweerder.

De Rechtbank gaat uit van onjuiste feiten bij verwerping van het beroep, danwel leest feiten in die niet uit het dossier noch uit het verhandelde ter zitting kunnen blijken.

De Rechtbank stelt dat eiser op 23 juni 2010 om 16.23 uur in bewaring gesteld zou zijn. Blijkens het dossier is dit echter op 23 juni 2010 te 17.45 uur geschied (pagina 10). Zonder dat zulks door verweerder werd gesteld heeft de Rechtbank aangenomen dat de hoorplicht ex art. 5.2 lid 1 Vb. niet nageleefd diende te worden omdat sprake zou zijn van een situatie zoals bedoeld in art. 5.2 lid 2 onder b. Noch uit het dossier is kunnen blijken dat het voorafgaande gehoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht.

Eiser is volgens het dossier op 23 juni 2010 te 16.55 uur staande gehouden en 50 minuten later, om 17.45 uur, in bewaring gesteld. Eiser is voorafgaand niet gehoord, noch gewezen op zijn recht op bijstand van een raadsman.

In een aanvullend proces-verbaal van 5 juli 2010 van P.S. Elgersma staat vermeld dat, in afwijking van hetgeen elders in de stukken staat vermeld, het tijdstip van bewaring woensdag 23 juni 2010 te 16.23 uur zou moeten zijn.

T: +31(0)10 425 78 00
F: +31(0)10 244 00 52

POSTBUS 4384
3006 AJ ROTTERDAM
KORTEKADE 4
3062 GR ROTTERDAM

Dit tijdstip lijkt echter niet te kloppen met het moment van staandehouding (16.55 uur dezelfde dag) en het eerste moment van kennisgeving aan de Vreemdelingenpolitie van het onrechtmatig verblijf van eiser (eveneens 16.55 uur dezelfde dag), welk moment is gelegen na het gecorrigeerde beweerdelijk tijdstip van in bewaringstelling.

De Rechtbank heeft zich derhalve ten onrechte laten leiden door het aanvullend p-v ter zake tijdstip in bewaringstelling en heeft geheel zonder enige grond de situatie van art. 5.2 lid 2 onder b aangenomen.

Kennelijk heeft de Rechtbank aan de hand van de stukken niet goed het tijdstip van in bewaring stelling kunnen toetsen, alsmede de overige relevante tijdstippen. Verweerder heeft in de door haar aangeleverde stukken hierin kennelijk onvoldoende duidelijkheid kunnen scheppen. Reeds hierom – de afwezigheid van een adequate toetsingsmogelijkheid – had de Rechtbank moeten leiden tot het oordeel dat de bewaring onrechtmatig was. In plaats daarvan is de Rechtbank feiten gaan invullen die zij niet kende. Dit is in strijd met het recht, waardoor de uitspraak van de Rechtbank niet in stand kan blijven.

Eiser is niet gewezen op het feit dat hij zich bij de bewaring danwel het verhoor daaraan voorafgaand kon laten bijstaan door een raadsman. Sterker nog, uit de fax van 24.06.10 te 11.00 uur van de Politie Amsterdam-Amstelland blijkt dat eiser heeft gevraagd om voorkeursadvocaat Mr S.C. van Paridon met telefoonnr. 010-4267800. Aan deze wens werd geen gevolg gegeven. Het recht op consultatie van een raadsman is derhalve eveneens geschonden.

Eiser is zonder geldige titel van zijn vrijheid beroofd geweest op 23 juni 2010 van 16.23 uur (bevel onmiddellijke invrijheidstelling Parket) tot in ieder geval 16.55 uur. Het met een aanvullend proces-verbaal terugbrengen van het tijdstip van inbewaringstelling van 17.45 uur naar 16.23 uur is onrechtmatig te noemen.

De Rechtbank heeft op basis van de loutere mededeling dat er 18 LP-toezeggingen zijn gedaan in de maand mei 2010 opgevat als een voldoende aanleiding om zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn aan te nemen. De Rechtbank doet dit ten onrechte. Immers, er was tot aan de dag van de behandeling van het beroep nog geen enkele Chinese vreemdeling uitgezet. De Rechtbank kende de achtergrond en feiten van de 18 toezeggingen niet. Voormelde aanname van de Rechtbank is derhalve prematuur te noemen.

Onderhavig hoger beroep dient derhalve gegrond te worden verklaard.

Hoogachtend,
R.W. Koevoets
Advocaat / gevolmachtigde

AFDELING
BESTUURSRECHTSpraak

Uitspraak op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo (hierna: de rechtbank), van 14 juni 2010 in zaak nr. 10/19403 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juni 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juni 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 juli 2010, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. G.A.P. Avontuur, advocaat te Breda, en de minister, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, werkzaam bij het Ministerie van Justitie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zicht op uitzetting naar China binnen redelijke termijn aanwezig is. De rechtbank heeft daartoe overwogen dat door intensieve contacten tussen de Nederlandse en Chinese autoriteiten in mei 2010 18 laissez passer zijn toegezegd door de Chinese autoriteiten en dat, gelet hierop en op de rechtsplicht die op de vreemdeling rust om actief mee te werken aan zijn uitzetting, niet bij voorbaat kan worden gezegd dat aan hem geen laissez passer zal worden verstrekt. De vreemdeling betoogt dat de rechtbank door aldus te overwegen, heeft miskend dat, zoals uit de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 18 februari 2010 in zaak nr. 10/3894 (LJN: BL5551) valt af te leiden, in 2009 op grond van in 2009 verkregen laissez passer geen enkele uitzetting naar China heeft plaatsgevonden zodat aan het verstrekken van een laissez passer geen betekenis toekomt in het kader van de uitzetting. Bovendien kan hem als ongedocumenteerde vreemdeling niet worden tegengeworpen dat hij niet of niet in voldoende mate aan zijn verplichting tot medewerking voldoet, aldus de vreemdeling.

2.1.1. Bij brief van 4 juni 2010 heeft de minister, voor zover thans van belang, de rechtbank medegedeeld dat in september en oktober 2008 in totaal twee laissez passer aan ongedocumenteerde Chinezen zijn verstrekt. Voorts heeft hij in die brief gesteld dat intensieve contacten tussen de Nederlandse en Chinese autoriteiten er in mei 2010 in hebben geresulteerd dat 18 laissez passer zijn toegezegd door de Chinese autoriteiten en dat de intensieve besprekingen tussen de Nederlandse en Chinese autoriteiten blijvend worden voortgezet. Ter zitting van de rechtbank heeft de minister

nader toegelicht dat één van de toegezegde laissez passer ziet op een ongedocumenteerde Chinese vreemdeling die een vrijwilligersbrief en een volledig ingevulde aanvraag om afgifte van een laissez passer heeft overgelegd.

2.1.2. Ter zitting van de Afdeling heeft de minister verklaard dat de Chinese autoriteiten inmiddels 17 van de 18 toegezegde laissez passer hebben verstrekt aan de Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: de DT&V). Eén laissez passer is verstrekt voor een geheel ongedocumenteerde Chinese vreemdeling en de andere zijn verstrekt voor vreemdelingen die beschikten over identiteitsondersteunende documenten. De DT&V heeft volgens de minister in één geval de Chinese autoriteiten (nog) niet verzocht om de afgifte van de toegezegde laissez passer omdat de persoon op wie die toezegging ziet niet in de systemen van de DT&V lijkt voor te komen. Van de 17 verstrekte laissez passer heeft er één betrekking op een aanvraag uit 2007, zeven op aanvragen uit 2008, vijf op aanvragen uit 2009 en vier op aanvragen uit 2010. Eén Chinese vreemdeling is inmiddels in bewaring gesteld om op basis van de verstrekte laissez passer te worden uitgezet. De minister heeft ter zitting voorts verklaard geen aanwijzingen te hebben dat de Chinese autoriteiten bij het verstrekken van laissez passer het van belang hebben geacht dat de desbetreffende vreemdelingen niet in bewaring waren gesteld.

2.1.3. Uit de uitspraak van de Afdeling van 5 september 2008 in zaak nr. 200805982/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat het destijds door de Nederlandse en Chinese autoriteiten gevoerde overleg over de afgifte van laissez passer ten behoeve van hier te lande in bewaring gestelde vreemdelingen met ingang van 21 augustus 2008 niet langer de verwachting rechtvaardigde dat op korte termijn tot uitzetting van Chinese vreemdelingen naar China zou kunnen worden overgegaan. Voor die verwachting bestond geen grond meer, nu uit dat overleg niet was gebleken van concrete aanknopingspunten dat binnen korte tijd de handelwijze van de Chinese autoriteiten inzake de afgifte van laissez passer in die gevallen zou veranderen.

2.1.4. Bij uitspraak van 26 november 2008 in zaak nr. 200808139/1 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling - samengevat weergegeven - het volgende overwogen. De twee laissez passer die in september en oktober 2008 zijn verstrekt, geven er blijk van dat aan de langdurige periode waarin geen enkele laissez passer is afgegeven een eind is gekomen. Het ligt in de rede te veronderstellen dat de vele contacten die in de afgelopen tijd, op verschillende niveaus, tussen de Chinese en Nederlandse autoriteiten hebben plaatsgevonden, en nog steeds plaatsvinden, om de ontstane impasse te doorbreken, een ontwikkeling in gang hebben gezet en dat de afgifte van voormelde twee laissez passer de eerste resultaten daarvan vormen. Dat de Chinese autoriteiten inmiddels in twee gevallen een laissez passer hebben verstrekt ten behoeve van de gedwongen verwijdering van een Chinese onderdaan is weliswaar een belangrijke aanwijzing voor een verandering in de opstelling van de Chinese autoriteiten, maar dit aantal laissez passer is nog te beperkt om reeds op grond daarvan aannemelijk te achten dat thans weer sprake is van zicht op uitzetting naar China binnen een redelijke

termijn. De rechtbank heeft in de omstandigheid dat de Chinese autoriteiten op 21 oktober 2008 wederom een laissez passer ten behoeve van de gedwongen verwijdering van een Chinese vreemdeling hebben verstrekt, derhalve terecht onvoldoende grond gezien voor het oordeel dat thans wel kan worden aangenomen dat de opstelling van de Chinese autoriteiten is gewijzigd, aldus die uitspraak.

2.1.5. Volgens het verslag van een schriftelijk overleg met de vaste kamercommissie voor Justitie van 14 april 2010 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 19 637, nr. 1335, p. 12) zijn in 2008 ongeveer 500 aanvragen voor (vervangende) reisdocumenten bij de Chinese autoriteiten ingediend en hebben deze autoriteiten toen twee (vervangende) reisdocumenten voor gedwongen terugkeer afgegeven. Voorts staat in dit verslag dat in 2009 ongeveer 120 aanvragen voor (vervangende) reisdocumenten bij de Chinese autoriteiten zijn ingediend en dat toen geen (vervangende) reisdocumenten voor gedwongen terugkeer zijn afgegeven. Zo uit bovenvermelde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 18 februari 2010 al valt af te leiden dat in 2009 door de Chinese autoriteiten laissez passer voor gedwongen vertrek zijn verstrekt, zoals de vreemdeling stelt, dan maakt voormeld verslag voldoende duidelijk dat een zodanige verstrekking niet heeft plaatsgehad. Van het achterwege blijven van uitzetting ondanks verkregen laissez passer is derhalve evenmin sprake geweest.

2.1.6. Thans hebben de Chinese autoriteiten in mei 2010 toezeggingen gedaan voor de afgifte van 18 laissez passer en hebben zij inmiddels op verzoek van de DT&V voor 17 van de desbetreffende vreemdelingen de toegezegde laissez passer verstrekt. Bedoelde toezeggingen waren dermate concreet dat de rechtbank deze, anders dan de vreemdeling betoogt, ook zonder dat de laissez passer al daadwerkelijk waren verstrekt, van betekenis heeft kunnen achten bij de beantwoording van de vraag of zicht op uitzetting bestaat. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat de Chinese autoriteiten het van belang hebben geacht dat de desbetreffende vreemdelingen niet in bewaring waren gesteld. Voormelde ontwikkeling wijst erop dat concrete vooruitgang is geboekt in het voortgezette overleg tussen de Nederlandse en Chinese autoriteiten. Daarmee is sprake van een belangrijke aanwijzing voor het intreden van een structurele verandering in de opstelling van de Chinese autoriteiten. Dat één verstrekte laissez passer betrekking heeft op een aanvraag uit 2007 doet daaraan niet af.

Het aantal thans verstrekte laissez passer is in verhouding tot de voorafgaande periode aanzienlijk. Op grond daarvan bestaat geen aanleiding om aan te nemen dat de Chinese autoriteiten niet bereid zijn een reisdocument te verstrekken indien de vreemdeling volledige en juiste informatie verstrekt en het door hen te verrichten onderzoek niet frustrant. Nu de vreemdeling geen, hem persoonlijk betreffende, concrete feiten en omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan de minister het op voorhand uitgesloten heeft moeten achten dat het onderzoek door de Chinese autoriteiten binnen een redelijke termijn tot afgifte van een reisdocument kan leiden, heeft de rechtbank terecht overwogen dat zicht op

uitzetting naar China binnen een redelijke termijn niet langer ontbreekt.
De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

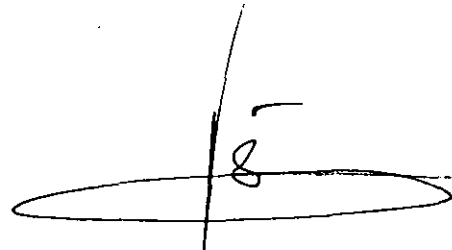
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 augustus 2010

395.

Verzonden: 9 augustus 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line below it.

mr. H.H.C. Visser